

Un repàs comparat amb altres legislacions europees de la coneguda com a 'Llei Corcuera'

La 'Llei Corcuera' descarrila

La Llei de Protecció de la Seguretat Ciutadana ha estat qualificada per diverses entitats com a anticonstitucional. El que sí que és cert, però, és que dóna supremacia a la seguretat en detriment de la llibertat.

Els traficants de droga, últimament, acostumen a tenir una ampolla de dissolvent amagada a la cisterna del wàter del seu domicili. Així, si alguna vegada la policia truca a la porta, amb dues estirades de la cadena n'hi ha prou per fer desaparèixer la droga i, per tant, la prova del delictes. Aquesta hipotètica situació, bastant freqüent, d'altra banda, en el món del narcotràfic, és un dels punts que l'anomenada *Llei Corcuera* intentarà combatre.

Per això, l'article 21 del projecte de llei orgànica sobre protecció de la seguretat ciutadana s'enuncia de la següent manera: "(...) Serà causa legítima suficient per a l'entrada i registre en domicili per delictes flagrant el coneixement per part de les Forces i Cossos de Seguretat que s'està cometent algun dels delictes que, en matèria de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques castiga el Codi Penal. (...) En aquests supòsits (...) no caldrà el consentiment de l'autoritat o funcionari que el tingués al seu càrrec". En altres paraules, que a la policia no li caldrà una ordre judicial per entrar en un domicili particular.

La polèmica que ha suscitat aquest article del projecte de Llei de Protecció de la Seguretat Ciutadana, entre altres, ha obligat fins i tot al Grup Parlamentari Socialista a esmenar-ne el contingut. Hem de recordar que ara fa quinze dies la controvertida *Llei Corcuera* va ser tramesa pel govern espanyol a les Corts de l'estat.

Mentre el projecte de llei espera el debat parlamentari perquè esdevingui definitivament llei —cosa que no es preveu que sigui gaire aviat, sobretot per les esmenes que caldrà debatre—, diverses organitzacions estatals han manifestat el seu desacord amb la *Llei Corcuera*; organitzacions que són essencialment jurídiques i policials. Respecte a aquest punt, fonts de l'associació Jutges per la Democràcia han declarat a EL TEMPS que la *Llei Cor-*



Els casos de droga són els que més possibilitat donen a la lliure actuació de la policia.

RAFA GIL



La Llei Corcuera ha causat malestar en gran part de sectors ciutadans.

RAFA GIL

cuera, en termes generals, "s'acosta a la legislació europea en matèria de seguretat ciutadana, sobretot pel que es refereix a un major grau de competències de la policia. Però això no significa que sigui bo".

DROGUES I EUROPA

Això no obstant, hi ha punts del projecte de Llei de Protecció de la Seguretat Ciutadana que són prou distints en comparació amb altres legislacions europees. En concret, sobre el consum en públic de drogues, la *lleï Corcuera* parla de multes fins a cinc milions de pessetes per la "reiterada tolerància del consum il·legal o el tràfic de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques en locals o establiments públics", i també del seu "consum a llocs, vies o establiments públics". La sanció de fins a cinc milions de pessetes és de caràcter administratiu, mentre que majoritàriament a Europa la persecució d'aquest fet passa per la via judicial.

La legislació a Europa sobre el consum de drogues varia en cada estat. Així, mentre que a França i a la Gran Bretanya n'està permès el consum, a Itàlia n'està penalitzada la tinença, ni que sigui per a ús personal. Són recents, a l'estat Alpí, els casos del futbolista Diego Armando Maradona i de l'actriu Laura Antonelli, detinguts per estar en possessió de cocaïna. Per contra, el tràfic d'estupefaents està prohibit en tots els estats del món occidental; l'única excepció es va donar a Holanda fa uns anys, on, a causa d'una experiència pilot, es va liberalitzar la

venda de drogues, però al cap de poc temps es va fer marxa enrere, i es va tornar a penalitzar aquesta pràctica.

La diferència entre la sanció administrativa —*lleï Corcuera*— i la persecució judicial del consum o tràfic de drogues —majoritària a Europa— és que la primera tracta de multar-ne el consum sense que jurídicament es pugui parlar de delictes, i la segona tipifica penalment el consum o el tràfic d'estupefaents. Segons fonts jurídiques consultades per aquest setmanari, el projecte de Llei de Protecció de la Seguretat Ciutadana entra en una contradicció, que és la següent: si no és un delictes el fet de drogar-se en públic, no es pot posar una sanció administrativa; per contra, si ho és, no es pot aplicar una sanció administrativa, ja que d'aquesta manera es castigaria un mateix delictes dues vegades, una per via jurídica —la pena determinada pel jutge— i l'altra per via administrativa —la sanció—. Altres fonts jurídiques opinen que amb el projecte de llei es tracta d'aconseguir per via administrativa allò que no s'ha assolit per la via judicial.

DETENCIÓ O NO DETENCIÓ

A part dels articles que fan referència a l'entrada de la policia en el domicili particular sense una ordre judicial, i de la persecució administrativa del consum de drogues en públic, hi ha un altre aspecte controvertit de la *lleï Corcuera*. És el que fa referència a la detenció.

L'article 20 de la Llei de Protecció de la

Seguretat Ciutadana diu textualment que les forces d'ordre públic "podran instar als que no puguessin ser identificats per un altre mitjà a ser acompanyats a dependències pròximes i que disposin de mitjans adequats per realitzar les diligències de la identificació, només a aquests efectes i pel temps imprescindible".

Inicialment, però, l'avantprojecte de llei havia parlat de *detenció* per identificació, amb una duració màxima de 6 hores que més tard van reduir-se a 4. Després es va anul·lar el terme *detenció* i el límit horari, fins a quedar com hem exposat en el paràgraf anterior. Les fonts jurídiques consultades per EL TEMPS han explicat que des del moment en què un ciutadà és privat de la seva llibertat, o bé es troba detingut, o no. En cas que hi hagi detenció, immediatament ha d'haver-hi un advocat davant per tal de salvaguardar el quadre bàsic de garanties de protecció pel ciutadà. Si no hi ha detenció, no es pot privar ningú de la llibertat, ja que entre la llibertat i la detenció no existeix cap figura jurídica que tipifiqui aquesta situació.

I, per finalitzar, un altre dels aspectes de la *lleï Corcuera* que, si bé ha passat prou desapercebut, que igualment és susceptible d'aixecar polèmica és el del control de les manifestacions, en què la policia ha d'avisar —per tant un avis— abans d'actuar "amb armes o amb altres mitjans d'acció violenta". S'ha de tenir present que les manifestacions il·legals són un 68 % de les dutes a terme a l'estat espanyol.

Eduard Company